

İslam Ümmeti İle Onun Gerçek Düşmanları Arasındaki Çatışma Kartlarının Karılması!

Şu anda Gazze’de meydana gelenleri ve on yılı aşkın bir süredir Suriye’de meydana gelenleri takip eden biri, açık bir şekilde uluslararası, bölgesel ve yerel olayların, İslam ümmeti olarak bizler ile sömürgeci kapitalist sistemin liderliğindeki kâfir Batı arasındaki çatışmanın kartlarının yeniden karıldığını görecektir; zira gizli olan çatışma artık aleni bir çatışmaya dönüştü, Batı Arap ve Müslüman halklara karşı bir çatışma başlattı, bizzat Batı’nın öncülük ettiği kemik kırma politikası, karşıt bir politika haline geldi; nitekim ülkemizdeki mevcut rejimler artık halklara karşı çatışmaya liderlik etmekte kalmayıp aksine gerçek düşmanın arkasında durmaya ve ona gücü yettiğinde yardım etmeye geri döndü; ancak bununla birlikte Batı da, çatışmaya yeniden ve aleni bir şekilde liderlik etmeye geri döndü; (ya sizi yönetiriz ya da öldürürüz) ve (ya boyun eğersiniz ya da idam edirsiniz).

Batılı politikacıların açıklamaları, artık herhangi bir kandırma, manevra ve iddiada bulunma olmaksızın doğrudan ve sınırlı bir hale, dahası kamuoyu ve sıradan insanlar tarafından açık bir şekilde anlaşılır bir hale geldi; zira daha önce bizler onların lisanı halleri şöyle diyor derdik; şimdi ise onlar, hem halleriyle hem de lisanlarıyla şu şekilde açıklayıp söylüyorlar; Batı, Yahudiler ve rejimler olarak bizler bir kefedeyiz, İslam ümmeti ise başka bir kefededir. Ama bu çatışmadaki en önemli şey, (Müslümanlar olarak) bizim ile sömürgeci kâfir arasındaki bu çatışmanın, (mevcut diktatörlerden) herhangi bir aracı olmaksızın geri dönmesi olmuştur.

Devrimciler Suriye’de suçlu Beşar’a karşı sokağa döküldüklerinde Rusya, Amerika’nın baskısıyla açık ve net bir şekilde rejime yardım etmek için ortaya çıktı ve orada işlenen suçların çoğundan Rusya sorumludur. Ardından son maskeyi de düşürmek ve gerek her şeyin arkasında duran gerekse ümmet ile Amerika ve onunla birlikte İngiltere ve Fransa liderliğindeki kâfir Batı’dan oluşan gerçek düşmanın arasındaki çatışmanın arkasındaki gerçek efendiyi ortaya çıkarmak için Gazze’deki savaş geldi...

Şimdi Şam ve Gazze’de, ümmet ile gerçek düşmanları arasındaki çatışmanın kartları ve öncelikleri yeniden karılmaya başladı. Nitekim Yahudi varlığı İslam ümmetinin gerçek düşmanı olsa da ancak o sömürgeci kâfir Batı’nın elindeki bir araçtır; her ne kadar Müslüman halkları günlük olarak boğan, parçalayan ve bölenler Müslüman ülkelerdeki yöneticiler ve rejimler olsalar da ancak aynı şekilde onlar da araçtırlar; çünkü asıl çatışmayı yöneten, politikalar belirleyen, savaşları yürüten, Müslümanlara diz çöktürmek ve kontrol altında tutmak için stratejiler geliştiren, Amerikan liderliğindeki Batı’dır. Yani artık çatışma ümmet için tüm yönleriyle yeniden netleştirilmiştir ki o, Müslümanlar ile kâfirler arasındaki bir çatışmadır; yani asırlardan beri süregelen geleneksel çatışmadır.

Amerikalı yetkililerin bizzat kendi itiraflarıyla tüm maskeler düşmüştür; zira dün Amerika’da bir senatör, bir gazeteciye çok net bir cevap vererek, “Biz “İsrail’i” destekliyorduk ve hala da destekliyoruz” dedi. Bunun üzerine gazeteci ona şunu sordu: Peki ya Filistinliler ve siviller? Senatör, “Filistinlilere elveda!” cevabını verdi.

Sömürgecilerle doğrudan yaptığımız çatışmamızdaki bu bölümün sonu elem verici olacak ve Müslümanların kanlarına bulanacaktır; nitekim Gazze’de yaşananlar, Şam’da yaşananlar ve halen de yaşanmakta olanlar bunun en güzel kanıtıdır; ancak ne yazık ki her şeyin ödenmesi gereken bir bedeli vardır ve nusretine-zaferin ilk adımları, bir asırdan fazla bir süredir İslam ümmetine isabet eden acıların ve felaketlerin arkasında

duran gerçek düşmanı ayırt etmekle başlar. Yani çatışma geri döndü ve netleşti; yani çatışma, bir yanda ümmet, diğer yanda ise kâfir Batı arasında olup bilinçli olmanın bedelinin ve gerçek düşmanı ibraz etmenin bedelini ödemek gerekir. Batı ve Yahudiler, Müslümanların başındaki yöneticiler, Birleşmiş Milletler, Güvenlik Konseyi, Uluslararası Adalet Divanı, Uluslararası Meşruyet, Dünya Bankası ve Para Fonu'ndan oluşan araçlarının tamamı, Batı'nın İslam ümmetini kontrol altına alma, ona diz çöktürme ve ümmeti Amerikan liderliğindeki büyük sömürgeci güçlerin hegemonyası altında tutma araçlarıdır.

Bu bilinç ise çok maliyetli olacak ve bedeli, dökülen ve ne yazık ki dökülecek olan deniz dolusu kanlar olacaktır; ancak zaferin başlangıcı, düşmanı ayırt etmek ve onu tanımak ve düşmanla olan çatışma netleşinceye ve mekanizmalar, enerjiler ve çabalar bu gerçek düşmana ve onun tüm araç ve silahlarına odaklanıncaya kadar onunla ilgili tüm şüpheleri ortadan kaldırmak şeklinde olur. Bedel acı ve maliyetli olsa da ancak ümmet ilk kez böyle büyük bir bedel ödüyor ama buna mukabil ümmetin çok önemli bir meseleyi idrak etmesi gerekiyor; zira bunlar, Allah'ın lütfu ve keremi sayesinde rüzgarda uçup giden bedeller değildir; bu yüzden Şam'daki Müslümanların ödediği ve Gazze'deki Müslümanların ödediği bu bedeller, yüksek bedeller olup ancak karşılıksız değildir.

Şöyle diyen şair ne kadar da doğru söylemiş:

Bırak tiranların kılıçlarının keskin uçları seni parçalamak için kullanılsın

Zafer marşları kesilen damarlardan başka bir şey için söylenmedi

Bırak diri olan hoş nefisler şeriat için feda olsun

Zira bağımsızlık bayrağının direği, ölümün eli olmadan dikilemez

Her ne kadar bu kaside Cezayir'de ve onun Fransız sömürgeciliğinden kurtuluşu hakkında söylenmiş olsa da ancak Cezayir Müslümanları, Fransız sömürgeciliğinin yerini, onun ayrılmasından sonra onun yerine geçen araçlarıyla değiştirmişlerdir; zira Fransa'nın ayrılmasından sonra Cezayir onun kolları ve elleriyle yönetilmeye başlamış olup sonra Fransız araçları zayıflayınca onun yerini İngilizlerin araçları almıştır; Cezayir ve diğer Müslüman ülkelerdeki durum işte böyledir; zira bir sömürgecinin araçları diğer bir sömürgecinin araçlarıyla değiştirilmiştir.

Ama şimdi sömürgeciler ve düşmanların yeniden ortaya çıkmasının ardından İslam ümmeti olarak yapmamız gereken şey, bir sonraki bilinçli adımı atmak olmalıdır; yani gerçek siyasi birliğimize yönelik bir adım atmak olmalıdır. Dolayısıyla ruhi ve akidevi bir birlik yeterli değildir; daha ziyade bu akidevi birlik, Allah'ın izniyle çok yakında kurulacak olan izzetli bir devletin ve Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafetin gölgesinde sınırları ve tahtları yıkan ve halkları, enerjileri ve yetenekleri birleştiren siyasi bir varlıkla tercüme edilmelidir.

Bu nedenle zaferimize, izzetimize ve bilincimize giden yolun ilk adımı, Allah'a hamd olsun düşmanı, onun bilgisini ve sınırlarını ortaya çıkarmıştır; şimdi geriye Müslüman halkların, tek bir ümmet olarak sömürgeci kapitalist Batı'ya karşı çatışmaya liderlik etmek amacıyla siyasi birliğimizi yeniden tesis etmek için bilinçli bir şekilde harekete geçmesi kalmıştır. Ayrıca istenilen düzeyde bilinçli olmak gerekir ki böylece enerjiler, iğrenç mezhepçi, milliyetçi ve vatancı çatışmalarla ve ümmeti parçalayan, zayıflatan, onun servetlerinin, kabiliyetlerinin ve enerjilerinin boşa harcandığı önemsiz saçma düşmanlıklarla heder edilmesin.

Bu arada yeryüzünde ilk İslam Devleti'nin Medine-i Münevvere'de kurulduğunda ve onun lideri de Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem olduğunda, İslam şeriatının başlangıcında Müslümanların işlerini düzelten bu emir ve bu bilinç olmuştur. Zira

Sallallahu Aleyhi ve Sellem, orada devleti kurduğunda Medine Vesikasında Müslümanlar için ilk anayasayı koymuştur; böylece İslam ve iman ehli Müslümanlar arasında devlet içindeki tabiiyetin temelini belirlemiştir. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: ... وَإِنَّ سَلَّمَ ... وَإِنَّ النَّاسِ ... وَإِنَّ سَلَّمَ ... **Allah'ın zimmeti (himaye ve teminatı) tektir; (müminlerin en ehemmiyetsizlerinden birinin tanıdığı himaye) onların hepsi için hüküm ifade eder. Zira müminler, diğer insanlardan ayrı olarak birbirlerinin Mevlası (kardeşi) durumundadırlar... Hiçbir mümin Allah yolunda girilen bir savaşta, diğer müminleri hariç tutarak, bir sulh anlaşması akdedemez. bu sulh ancak onlar (müminler) arasında umumiyet ve adalet esasları üzere yapılacaktır."**

Bu siyasi vesika ve onun içerdiği bu siyasi birlik, bugünkü çatışma için ihtiyacımız olan şeyi öngörmüyor mu? İlk Müslümanlar, temeli İslam akidesine dayanan bu vesika ve bu siyasi birlik olmasaydı, Persleri ve Romalıları yenebilirler miydi? Bugün İslam ile yöneten bir devlet olmaksızın sömürgeci Batı ile olan çatışmaya liderlik edebilecek miyiz?

Düşünürler, alimler, partiler ve sendikalar olarak tüm enerjimizi, Müslüman halkların birliğini, tek bir devlet ve tek bir siyasi birlik altında pekiştirmeye yönelmeliyiz; aksi takdirde bugün bizim için açık bir hale gelen sömürgeciler, kendilerini arkasına gizlendikleri yeni bir araçla değiştirerek durumu tekrarlayabilirler; tıpkı daha önce Abdunnasır'ın, sonrasında da Erdoğan'ın arkasına gizlendikleri gibi. Bu yüzden Batılı çatışma liderleriyle olan çatışmaya liderlik etmek için kendi karar alma gücüne sahip olan bir devletin olması ve bu devletin de İslam'ı temel alması kaçınılmazdır; zira bizleri birleştirip bir araya getirecek olan sadece İslam'dır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **"Ve (Allah), onların kalplerini birleştirmiştir. Sen yeryüzünde bulunan her şeyi verseydin, yine onların kalplerini birleştiremezdin, fakat Allah onların aralarını bulup kaynaştırdı. Çünkü O, mutlak galiptir, hikmet sahibidir."** [Enfal 63] Nitekim imparatorlukları yıkan ve Kudüs'ü fetheden Ömer İbn Hattab şöyle demiştir: "Allah bizi İslam'la şereflendirdi. Allah'ın verdiği şereften başka bir şeref ararsak Allah bizi yeniden zelil kılar."

Allah'ım, Gazze, Şam ve tüm Müslüman ülkelerdeki halkımıza yardım et ve bizleri koruyacak, bizleri şereflendirecek ve bizlere hayırdan hayra ve zaferden zafere yönlendirecek Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafeti bizlere bir an önce nasip et. Allahumme Amin.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Memduh Ferec